

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET, A MŰSZAKI ÉS TERMÉSZET-
TUDOMÁNYI EGYESÜLETEK SZÖVETSÉGETAGJÁNAK KÖZLÖNYE

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
KÖNYVTÁRA.

JK. 5896 tételsz.

Csop. V. száma.

Megindították 1862-ben
WAGNER KÁROLY
és DIVALD ADOLF

Megjelenik minden hó 15-én.

Szerkesztőség : Budapest, V.,
Alkotmány-utca 6. II. em. 10.
Ptkpztári csekkszla.: 23.602
Kiadóhivatal: V., Szalay-utca
4. I. em. * Telefon: 12-22-99
Ptkpztári csekkszla: 11.758

1

SZAM

LXXXIV. ÉVFOLYAM, 1948 OKTÓBER HÓ

M E G H Í V Ó

az Országos Erdészeti Egyesületnek **f. évi december hó 19-én (vasárnap), d. e. 10.30 órai kezdettel**, Budapesten, az Egyesület székházában (V. Alkotmány-utca 6.) tartandó

r e n d e s k ö z g y ű l é s é r e

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó. 2. A titkár jelentése. 3. Tisztújítás. Elnök, 2 alelnök, igazgatóválasztmány és számadásvizsgáló ellenőr választása az 1949. év végéig szóló ideiglenes megbízatással. 4. A pénztáros jelentése az Egyesület anyagi helyzetéről. (Vagyonmérleg 1948 dec. hó 1-én).	<p>5. Az 1949. évi költségvetés le-
tárgyalása.</p> <p>6. A tagdíjak megállapítása az 1949. évre.</p> <p>7. Az 1949. évi közgyűlés helyé-
nek és idejének megállapítása.</p> <p>8. Esetleges indítványok (A köz-
gyűlés előtt legalább 8 nappal
írásban terjesztendők be.)</p> |
|--|--|

Budapest, 1948. évi október hó 12-én.

Jablánczy Sándor s. k.
titkár.

Sébor János s. k.
elnök.

A közgyűlés után a Britannia szálló kültertermében (IV., Teréz-kőút 39 sz.) közös ebéd. Akik ezen részt óhajtanak venni, jelentsék be szándékukat a mellékelt válaszlap felhasználásával, **legkésőbb december hó 15-ig**. A teríték ára: 6,80 Ft. Mind a közgyűlésen, mind pedig a közös ebéden *vendégeket* is szívesen látunk!

Az „Erdészeti Lapok” 1948. évi I. füzetének tartalma:

(Sommaire. — Contents. — Inhalt.)

Meghívó a december hó 19-én tartandó rendes közgyűlésre	
Lády Géza: Zászlóbontás. — (<i>Préface. — Preface. — Zum Geleit.</i>)	1
Lesenyi Ferenc: A centenáriumi évszázada és az erdőgazdaság. — (<i>Le centenaire 1848—1948 et l'économie forestière. — The Century 1848—1948 and the Forestry. — Das Jahrhundert 1848—1948 und die Forstwirtschaft.</i>)	5
Babos Imre: Erdősítési munkaversenyben. — (<i>Competition in Afforestation-Works. — Concours de reboisement. — Auf-forstungs-Wettbewerb.</i>)	21
Keresztes György: Erdeifenyő-állományok ápolási munkái. — (<i>Pflege der Kiefernbestände. — Soins culturaux dans des pineraies. — Tending of White Pine Stands.</i>)	28
Szabó Ferenc: Néhány szó a kopárfásításokról. — (<i>Erfahrungen in der Odlandaufforstung. — Expériences concernant le reboisement des terrains incultes. — Experiences in Afforestation of Barren Land.</i>)	33
Máté István: Az erdők védelméről. — (<i>Protection des forêts. — The Protection of the Forests. — Über den Schutz der Wälder.</i>)	35
Egyesületi közlemények. — (<i>Nouvelles de l'Association. — Association notices. — Vereinsnachrichten.</i>)	
Választmányi ülés (1948 nov. 10-én)	36
Tagtársaink szíves figyelmébe!	37
Irodalom. — (<i>Bibliographie. — Reviews. — Literatur.</i>)	
Kövesi Antal: Hidraulika	39
Dr. Torday Ervin: Erdőgazdasági alapismeretek	40
Külföldi lapszemle	40
Különlélek. — (<i>Divers. — Notes. — Verschiedenes.</i>)	
Erdészeti középiskolánk	42
A homoki gazdálkodás előmozdítása	43

ERDÉSZETI LAPOK

LXXXIV
ÉVF.Az Országos Erdészeti Egyesület, a Műszaki és Természet-
tudományi Egyesületek Szövetsége tagjának közlönye1.
FÜZET

Főszerkesztő:

LÁDY GÉZA

Felelős kiadó:

ZENTAI BÉLA

Felelős szerkesztő:

MADAS ANDRÁS

Főmunkatárs:

Dr. MIHÁLYI ZOLTÁN

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a lapot a tagdíj fejében kapják.

Közleményeink átvétele csak a forrás megnevezésével történhetik.

Zászlóbontás

Szabadságvágya vetette el erdészeti irodalmunk magját a szabadsághősök véréből ázott magyar talajba.

Körötte romok, reménytelenség és dühöngő imperialista önkény: 1862-t írtak akkor, történelmünk legsötétebb éveinek egyikét.

Mégis kikelt, kilombosodott, szívós és viharokat álló fává izmosult szakművelődésünk zsenge csemetéje, az «Erdészeti Lapok».

Üldözhatték magvetőit, nevelőit, az elnyomatás csak növelte élniakarását és a magyar erdők szeretetét. És minden ellenséges törekvéssel dacolva, világviszonylatban is a legelsőik közé emelkedett: az erdészeti tudomány és irodalom egyik leghivatottabb művelőjévé. Emberöltökön át terjesztett szakismeretet, segítette a haladni vágyók továbbképzését, fejlesztette erdészeti irodalmunkat. Közleményei — az Országos Erdészeti Egyesület egyéb kiadványaival együtt — számos kiválóságunk értékes szellemi termékeit tették a szakma és a műszaki irodalom közkincsévé. De ez a sok jószándékú, a szaktudományt fejlesztő, elmélyítő törekvés meddő maradt.

Egész gazdasági életünket — tehát az erdészetet is — 1945-ig a *tőkeuralom* (kapitalizmus) szelleme hatotta át, amely a nemesi előjogok világának — a feudalizmusnak — a mintájára vagyoni alapon teremtett új osztálykülönbségeket.

A hitbizományok és a nagytőke urai — mérhetetlen anyagi lehetőségeikkel, és társadalmi kiváltságaikkal, szinte korlátlan rendelkezési jogokkal alkalmazottaik felett, döntő befolyásukkal a nemzet háztartásában és a törvényhozásban — érthetően a maguk eszmevilágának

bélyegét nyomták rá még azokra az intézményekre is, amelyek ugyan nem anyagi előnyök, hanem szellemi-értékek szerzését tűzték ki céljukul, de az általános szokás szerint a cím, rang és vagyon birtokosai sorából választották vezetőiket, a könnyebb, sikerebb, érvényesülés reményében.

Igy volt ez az Országos Erdészeti Egyesületben is. A földesúr erdőtisztizt pedig egy tudományos egyesületben sem beszélhetett, szaklapban nem írhatott kenyéradójának a felfogásával, szándékával ellentétesen, ha nem akarta állását kockáztatni.

Akadtak ugyan a nagybirtokosok között is olyanok, akik megéreztek a «régi világ» kikerülhetetlen összeomlását és keresték a szociális kiegyenlítődéés útját, de az ugyancsak kapitalista szellemű kormányzat ellenállásán meghiúsult minden ilyen kísérlet.

Igy pl. az Országos Erdészeti Egyesület többször kezdeményezett harcot az erdőöröknek a cselédsorból való kiemelése érdekében, s próbálta meggyőzni a «felelős» köröket a helyzet tarthatatlanságáról. Eredménytelenül!

Pedig ebben a mozgalomban — éppenúgy, mint a szakképzettség megfelelő méltánylásának a szorgalmazásában — az erdőmérnöki kar volt a kezdeményező. Mert tagjai között mindig igen sok volt a népi származású, bátor harcosa az erdőszeretben találkozó, születésre, iskolázottságra, munkakörre való tekintet nélküli testvéri összefogásnak.

Ezt a találkozást is megakadályozta a féltékeny kapitalizmus és hű szövetségese: a bürokrácia!

Ne tagadjuk: az előítéletek is gátat emeltek mérnök és erdőőr, üzemvezető és fizikai dolgozó közé. Mert előítéleteket oltott a fogékony fiatalságba a legszigorúbb iskola: a katonai szolgálat. Kifogástalan alkatot kívánó pályánk a régi hadseregnek mindig bőséges és kiváló «újonc-anyag»-ot adott, s ezt csak vak fegyelemre és a rangkülönbség alázatós tiszteletére nevelték.

Az «*Erdészeti Lapok*» tartalma is a főiskolát végzettek igényeihez igazodott. Szakunk külső munkaterülete, a kezelés és őrzés népből eredő személyzete kiszorult a művelődési folyamatból. Pedig ez a réteg az erdőgazdaság dolgozóinak szakképzésre legjobban ráutalt többsége volt. Tagjai megkísérelték ugyan külön egyesülethe szervezkedni, külön folyóiratot kiadni, de — az akkori idők meddő harcaiban — nem sok eredménnyel.

Egy táborban, közös szaklappal a tudás fejlesztése, az összetartás szükségének megértése és az együttes erő kifejtés lényegesen nagyobb eredményeket ért volna el.

A szaktudás így tehát lassan kevesek kiváltságává korlátozódott, a közép- és alsófokú szakemberek egyre jobban elszigetelődtek tőle. A tudnivágyók tömegei meg voltak fosztva a tanulás lehetőségeitől. Akik pedig tudásukat, szellemi értékeiket velük megoszthatták volna, csak egy szűkebb réteg tanítóivá válhattak. Mit ért így a külföld részéről is elismert változatos és gazdag tartalom, a magas színvonal,

mit jelentett az alapítók nemes szándéka, ha az alapszabályban biztosított szabadság, — hogy bárki tagja lehet az egyesületnek és olvasója az «Erdészeti Lapok»-nak, aki erdőgazdasággal foglalkozik, vagy aki az Egyesületet kitűzött céljaiban támogatni kívánja — írott malaszt maradt?! A tudás és kultúra szabad fája így lett szakunkban is az egyenlőtlen verseny áldozata.

De a világot megrázó vihar végigszárguldott hazánkon is. Új vérből, új áldozatokból *Petőfi* álma: a világszabadság hajnala hasadt fel!

A felszabadult ország elindulhatott a gazdasági élet demokratikus újjáépítésének útján és ezzel az «Erdészeti Lapok» is felszabadult, új koronába szökkent, él és — közel 4 évi kényszerű szünetelés után — most már dús gyümölcsöket teremhet.

Az Országos Erdészeti Egyesület végre szélesre tárhatta kapuit az erdőgazdaság valamennyi művelője, az erdő iránt érdeklődők minden rétege előtt. Hívó szavát megértették. Ennek ékes bizonyítéka, hogy ma 1300-at meghaladó tagjainak egyharmad része már közép- és alsófokú képesítésű erdész, sőt sok szakképesítés nélküli kártársunk is helyet foglal közöttük. Az erdőgazdaság vezetőin és irányítóin kívül tehát a külső kezelés és őrzés dolgozói is bekapcsolódtak az egyesület életébe, sőt — mint választmányi tagok — annak vezetésébe is.

Az Országos Erdészeti Egyesület demokratikus átszervezése után íme itt van lapunk első szabad száma is! Mindenkié, aki szakunkban olvasni, tanulni, művelődni kíván: erdészé, munkásé, paraszté, bárkié, aki szereti az erdőt!

Célunk: mindenki által érthető, világos nyelven, gyakorlati színvonalon tanítani, tudást fejleszteni, felvilágosítani. Kultúrát sugározni az elmaradottságba, falvakba és tanyákba, az irodák homályába és a távoli völgyek eldugott erdészhajlékaiba egyaránt. És meghallgatni, közreadni bárkinek értelmes szavát, aki szakmai tudását, tapasztalatait és elgondolásait akár egyetemi katedráról, akár egy ismeretlen távoli pagonyból vagy a munkapad mellől másokkal is közölni, velük kicserelni kívánja. Így szülessenek értékes viták, hozzászólások, kristályosodjanak és csiszolódnak ki a szellemi kincsek. Így erősítjük a gyengéket, emeljük egyre magasabbra műszaki tudásunkat és kulturális színvonalunkat, így építünk az országépítőkkel.

Állandó szoros kapcsolatot kívánunk a tudományos világgal. Ennek kiépítését és fokozatos fejlesztését mind a hazai szakoktatás és tudományos kutatás vonalán, mind külföldi vonatkozásban fontos feladatunknak tekintjük. Ezért cikkeink, kiadványaink tartalmi kivonatát angol, francia, német és lehetőleg orosz nyelven is közölni fogjuk. Evvel elérjük, lapunkat világszerte olvasni, munkánkat ismerni és becsülni fogják. Cserében megkapjuk majd és rövid lapszemlékben kivonatossan ismertetjük a külföldi szakirodalom legfrissebb termékeit, tájékozódunk a világ minden fontosabb erdészeti kérdéséről, ezek irodalmi, kulturális és gyakorlati megnyilatkozásairól, hogy lépést is tarthassunk velük.

Törekedni fogunk gyakorlati szakkönyvek, segédtablák és hasznos tanulmányok kiadására, mégpedig olcsó áron, hogy mindenki megvehesse azokat.

Közelebb akarjuk vinni az erdőt népünk szívéhez: fel fogjuk kelteni érdeklődését és szeretetét iránta, hogy minél hamarabb megértse, átérezze, mit jelent mindnyájunk kincse, az erdő. Amelyet védeni, ápolni és gyarapítani kell, hogy valóban jólét, egészség és boldogság forrása legyen.

Ki akarjuk fejleszteni szaktársainkban életpályánk rajongó szeretetét, hogy ne a megfeszített munka terhét, hanem annak édes örömét, ne csak a kenyérkeresetet, a hivatali kötelességet, hanem a legszebb hivatást lássák benne. Fel akarjuk gyujtani és egyre izzóbbá szítani az erdő minden dolgozójában a derülátó lelkesedést, amellyel felépítjük, nagyvá és virágzóvá tesszük újra a magyar erdőgazdaságot.

Minden munkánkkal, fáradozásunkkal népünk érdekét akarjuk szolgálni. Ezért bekapcsolódunk kormányunk programjába és cikkeinkkel, buzdításainkkal és minden tevékenységünkkel elsősorban a mennyiségi és minőségi termelés fokozásának, az erdőállomány gyarapításának a 3, 5 és 10 éves tervek nagy nemzeti feladatainak megvalósítására törekszünk a szocializmus építésének eszközeivel.

1848 centenáriumát nem ünnepelhetjük szebben és méltóbban, mint azzal, hogy szaklapunkat a tudomány, a művelődés teljes szabadságának szellemében indítjuk meg újra.

Kibontottuk és szabad hazánk friss levegőjében meglobogtatjuk erdészeti kultúránk új zászlaját, s hívunk mindenkit, aki szívében viseli az erdő ügyét, jöjjön, segítsen azt magasra emelni és diadalra vinni!

Lády Géza.

Préface. Par suite des difficultés postbelles, l'édition de l'*Erdészeti Lapok* a du subir une interruption à partir de 1945. C'est maintenant que la Société Forestière Hongroise (Országos Erdészeti Egyesület) transformée dans l'esprit démocratique, fait réapparaître sa revue forestière fondée en 1862. Elle desire à faire développer les connaissances spéciales de tous les travailleurs de l'économie forestière hongroise.

Preface. The edition of the «Erdészeti Lapok» was interrupted in 1945 by financial difficulties as consequences of the War.

The Hungarian Forestry Association — reorganized thoroughly on democratic basis — presents now its periodical (founded 1862!) again, the task of which shall be to cultivate the professional knowledge of all foresters in the country.

Zum Geleit. Die Herausgabe der «Erdészeti Lapok» war — als Folge von durch den Krieg verursachten materiellen Schwierigkeiten — seit 1945 nicht möglich.

Der im demokratischen Geist neugestaltete Ungarische Landesforstverein lässt nun ihre im Jahre 1862 gegründete Zeitschrift wieder erscheinen und wünscht mit ihr die Fachkenntnisse aller Werktätigen der einheimischen Forstwirtschaft zu vertiefen.